

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1061710

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 20. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vil ministeren oplyse, om der er noget til hinder for, at politiet som led i gennemførelse af tilsynet skal indhente en retskendelse forud for at foretage undersøgelse af den dømtes bolig m.v. og forud for undersøgelse af den dømtes breve m.v. og andre genstande?”

Svar:

Med lovforslaget foreslås det, at politiet skal føre tilsyn med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud meddelt efter straffelovens § 236, stk. 1. Det foreslås endvidere, at politiet som led i tilsynets gennemførelse uden retskendelse bl.a. skal kunne skaffe sig adgang til den dømtes bolig og foretage undersøgelse af breve og papirer og andre genstande (f.eks. computer, telefon og andet IT-udstyr), som den dømte råder over, jf. den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 236, stk. 8. De nærmere regler om gennemførelse af tilsynet skal fastsættes af justitsministeren, jf. den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 236, stk. 12, nr. 1.

Der er principielt intet til hinder for at fastsætte et krav om, at politiet i forbindelse med tilsynet med dømte seksualforbrydere skal indhente en retskendelse forud for iværksættelsen af undersøgelserne af den dømtes bolig, breve mv.

Det er imidlertid Justitsministeriets vurdering, at et sådant krav vil kunne være til hinder for en effektiv og fleksibel tilrettelæggelse af tilsynet. Det bemærkes i den forbindelse, at der med lovforslaget er lagt op til, at tilsynet med bolig- og besøgsforbud skal gennemføres ved, at politiet opsøger den dømte i dennes bolig hver 14. dag eller en gang om måneden, alt efter om den dømte er i sexologisk behandling.

Hertil kommer, at det efter Justitsministeriets vurdering er tvivlsomt, om et krav om indhentelse af en retskendelse reelt vil bidrage til den dømtes retssikkerhed. Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om et lovbestemt tilsyn, som ikke baserer sig på en konkret mistanke om et strafbart forhold, som vil kunne efterprøves af domstolene. En eventuel domstolsprøvelse vil derfor navnlig kunne vedrøre, om den dømte er meddelt et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, og om gennemførelsen af tilsynet kan anses for nødvendig af hensyn til at sikre, at den dømte overholder dette forbud.

Justitsministeriet bemærker endvidere, at politiets gennemførelse af tilsyn med dømte seksualforbrydere vil være omfattet af retssikkerhedslovens bestemmelser om gennemførelse af tvangsindgreb, og at den dømte endvidere vil have adgang til at klage over politiets gennemførelse af tilsynet efter de almindelige regler om klage over politiets dispositioner uden for strafferetsplejen.

Endelig skal det bemærkes, at retsplejelovens bestemmelser om straffeprocessuelle tvangsindgreb vil skulle anvendes, hvis der i forbindelse med tilsynet opstår en konkret mistanke om, at den dømte har begået et strafbart forhold. Det betyder, at politiet i en sådan situation som udgangspunkt vil skulle indhente en retskendelse for f.eks. at foretage en ransagning af den dømtes bolig, computer, telefon eller andet IT-udstyr.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1061885

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 20. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor det er nødvendigt, at undersøgelser af den dømtes bolig m.v. og den dømtes breve m.v. og andre genstande i forbindelse med udførelse af tilsynet, skal foretages uden forudgående indhentelse af en retskendelse?”

Svar:

Der henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1 til L 173.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1061893

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 20. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vurderer ministeren, at det er muligt for politiet at få en retskendelse til undersøgelse af den dømtes bolig m.v., når der ikke foreligger en konkret mistanke mod den dømte om overtrædelse af forbuddet, udover den dømtes tidligere kriminalitet, der er årsag til forbuddet?”

Svar:

Der henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1 til L 173.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1061911

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 20. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vil ministeren kommentere forslaget om fornyet domstolsprøvelse af de forbud, der er givet før lovens ikrafttræden, da disse forbud bliver omfattet af de foreslåede nye regler, selv om det tilsyn der foreslås ikke er indgået i domstolenes vurdering af forbud, der er idømt før lovens ikrafttræden, jf. høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder?”

Svar:

Med lovforslaget foreslås det bl.a., at straffen for overtrædelse af forbud skærpes, jf. den foreslåede ændring af straffelovens § 236, stk. 7, og at politiet skal føre tilsyn med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud, jf. de foreslåede bestemmelser i straffelovens § 236, stk. 8-12. Disse ændringer vil også finde anvendelse på forbud, der er givet før lovens ikrafttræden.

Lovforslaget ændrer ikke ved, at forbuddet, herunder dets varighed, ikke må stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af den pågældendes forhold, hensynet til dem, som forbuddet skal beskytte, og karakteren af det begåede forhold, jf. straffelovens § 236, stk. 5. Bestemmelsen udtrykker et almindeligt proportionalitetsprincip.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de foreslåede regler om bl.a. tilsyn med dømtes overholdelse af forbud ikke indebærer en sådan forstyrrelse af den dømtes forhold, at forbuddet alene af den grund kan anses for disproportionalt. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af lovforslaget, at tilsynet skal udføres så skånsomt som omstændighederne tillader, og at gennemførelsen af tilsynet skal stå i rimeligt forhold til tilsynets formål, jf. den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 236, stk. 9.

På den baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede regler om bl.a. tilsyn ikke vil have betydning for, i hvilke tilfælde dømte seksualforbrydere vil kunne meddeles forbud.

Justitsministeriet finder derfor ikke, at der er anledning til at undergive forbud, der er givet før lovens ikrafttræden, en fornyet domstolsprøvelse.

Justitsministeriet bemærker endelig, at den dømte, i de tilfælde hvor forbud er givet indtil videre, efter 5 års forløb regnet fra endelig dom kan forlange,

at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om forbuddets opretholdelse for retten, jf. straffelovens § 236, stk. 6, 1. pkt. Hvis retten finder, at forbuddet helt eller delvis skal opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten efter 2 år, jf. straffelovens § 236, stk. 6, 2. pkt. Den dømte har dermed mulighed for løbende at få prøvet forbuddet.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1079156

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 20. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Hvilke konsekvenser forventer ministeren, at det foreslåede forbud og retsfølgen om fastsættelse af et tilsyn på ubestemt tid, der kan indebære undersøgelse af boligen m.v., som vil skulle inddrages ved domstolenes proportionalitetsafvejning af, om der i det hele taget bør fastsættes et forbud, vil få for idømmelser af forbud, jf. høringsvaret fra Østre Landsret?”

Svar:

Med lovforslaget foreslås det, at adgangen til at meddele forbud udvides, så forbud kan gives, når det må antages, at der er fare for, at den dømte vil begå ny lovovertrædelse af lignende beskaffenhed, jf. den foreslåede ændring af straffelovens § 236, stk. 3. Dermed vil det ikke længere være et krav, at der er nærliggende fare for, at den dømte begår ny lignende kriminalitet. Domstolene vil dermed få adgang til at meddele dømte seksualforbrydere forbud i videre omfang end efter de nuværende regler.

Som det også fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 4, ændrer lovforslaget ikke ved, at forbuddet, herunder dets varighed, ikke må stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af den pågældendes forhold, hensynet til dem, som forbuddet skal beskytte, og karakteren af det begåede forhold, jf. straffelovens § 236, stk. 5.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de foreslåede regler om bl.a. tilsyn med dømtes overholdelse af forbud ikke indebærer en sådan forstyrrelse af den dømtes forhold, at forbuddet alene af den grund kan anses for disproportionalt. Det følger endvidere af lovforslaget, at tilsynet skal udføres så skånsomt, som omstændighederne tillader, og at gennemførelsen af tilsynet skal stå i rimeligt forhold til tilsynets formål, jf. den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 236, stk. 9.

På den baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede regler om bl.a. tilsyn ikke vil have betydning for, i hvilke tilfælde dømte seksualforbrydere vil kunne meddeles forbud.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1079165

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 20. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vil ministeren inddrage udvalget inden ministeren endeligt fastsætter de nærmere regler om gennemførelse af tilsyn m.v., som ministeren bemyndiges til at fastsætte med forslaget til et ny § 236, stk. 12?”

Svar:

Med lovforslaget lægges der op til, at justitsministeren skal fastsætte nærmere regler om gennemførelse af tilsyn, herunder om tilsynets hyppighed, politiets videregivelse af oplysninger som led i gennemførelsen af tilsynet, modtagernes tavshedspligt og opbevaring og behandling af oplysningerne, herunder at oplysningerne i nødvendigt omfang kan behandles af andre ansatte end bestyrere og indehavere, og om bødestraf for overtrædelse af reglerne om videregivelse af oplysninger.

De nærmere fastsatte regler om gennemførelse af tilsyn mv. vil blive udformet på baggrund af drøftelser med de relevante aktører på området, herunder Rigspolitiet.

Justitsministeriet vil orientere udvalget, når reglerne er udarbejdet.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1079210

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 20. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vil ministeren redegøre for, hvad det indebærer for retssikkerheden for den dømte, når den dømte henholdsvis mistænkes for at have begået noget strafbart, og når den dømte ikke mistænkes for at have begået noget strafbart – vil retssikkerheden f.eks. være større for den, der mistænkes for at have begået noget strafbart, jf. høringsvaret fra Landsforeningen af Forsvarsadvokater?”

Svar:

1. Når en person mistænkes for at have begået et strafbart forhold, og politiet i forbindelse med efterforskningen af det strafbare forhold vil iværksætte et tvangsindgreb over for den pågældende, skal retsplejelovens bestemmelser om straffeprocessuelle tvangsindgreb iagttages. Det følger bl.a. af retsplejelovens bestemmelser, at ransagning af husrum, andre lokaliteter eller genstande, som en mistænkt har rådighed over, kun må foretages, hvis den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og ransagning må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, jf. retsplejelovens § 794, stk. 1. Afgørelse om ransagning træffes ved rettens kendelse, medmindre undersøgelsens øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, eller den mistænkte skriftligt har meddelt samtykke til, at ransagningen foretages, jf. retsplejelovens § 796, stk. 2, 3 og 5.

Når der foreligger en konkret begrundet mistanke om, at en bestemt person har begået et strafbart forhold, anses den pågældende endvidere for sigtet.

Der gælder særlige retsgarantier, når en person er sigtet for at have begået et strafbart forhold. I retsplejeloven er der bl.a. fastsat regler om, at politiet inden afhøring af en sigtet skal gøre den pågældende bekendt med sigtelsen og med, at den sigtede ikke er forpligtet til at udtale sig, jf. retsplejelovens § 752, stk. 1.

2. Med lovforslaget foreslås det bl.a., at politiet skal føre tilsyn med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud meddelt efter straffelovens § 236, stk. 1. Det foreslåede tilsyn har ikke karakter af efterforskning, da det ikke baserer sig på en konkret mistanke om et strafbart forhold. Tilsynet har derimod til formål at kontrollere, at den dømte overholder det forbud, som han

eller hun har er blevet givet i forbindelse med en dom for en seksualforbrydelse.

Den dømte er dermed hverken mistænkt eller sigtet for en forbrydelse.

Opstår der imidlertid i forbindelse med tilsynet en konkret mistanke om, at den dømte har begået et strafbart forhold, vil retsplejelovens bestemmelser om straffeprocessuelle indgreb straks skulle iagttages. Det betyder, at politiet i en sådan situation som udgangspunkt vil skulle indhente en retskendelse for f.eks. at foretage en ransagning af den dømtes bolig, computer, telefon eller andet IT-udstyr.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1062814

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 8 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 25. marts 2019.

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 8 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. marts 2019 fra Institut for Menneskerettigheder om forbud til dømte seksualforbrydere, jf. L 173 - bilag 3”

Svar:

1. Direktør for Institut for Menneskerettigheder, Jonas Christoffersen, har ved brev af 22. marts 2019 anmodet om foretræde for Folketingets Retsudvalg i anledning af lovforslaget om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere).

Jonas Christoffersen anfører bl.a., at lovforslaget giver en række meget vidtgående beføjelser til politiet, der kan gennemføre omfattende indgreb i privatlivets fred, uden at der stilles krav om forudgående retskendelse eller krav til politiets mistanke.

Jonas Christoffersen anfører desuden, at lovforslaget indfører en helt ny og principielt meget betænkelig måde at føre kontrol med tidligere straffede personer på.

2. Lovforslaget, der blev fremsat for Folketinget den 27. februar 2019, har til formål at styrke indsatsen mod dømte seksualforbrydere.

En række konkrete sager med dømte seksualforbrydere, der efter udstået straf har begået nye overgreb, har desværre vist, at der er behov for at styrke indsatsen på området. Der har været tale om sager, hvor dømte seksualforbrydere, der er givet et forbud mod at opholde sig sammen med børn, igen har begået seksuelle overgreb.

Det kan vi som samfund ikke leve med. Når domstolene har givet en dømt seksualforbryder et forbud mod at opholde sig sammen med børn, skal det sikres, at dette forbud bliver håndhævet på en effektiv og systematisk måde.

Det er derfor, at jeg med lovforslaget har foreslået, at der indføres et tilsyn med dømte seksualforbrydere, der har fået et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1. Tilsynet skal udføres af politiet og gennemføres uanmeldt og på vilkårlige tidspunkter, så det sikres, at den dømte ikke har mulighed for at indrette sig på tilsynet, f.eks. ved at gemme eller bortskaffe IT-udstyr mv.

Det er vigtigt for mig at understrege, at det foreslåede tilsyn kun skal omfatte personer, der ved dom er blevet fundet skyldige i en seksualforbrydelse, og hvor retten har vurderet, at der – ud over straffen – var behov for at pålægge den dømte et forbud mod at opholde sig sammen med børn. Der er altså ikke tale om personer, der alene har været mistænkt for en seksualforbrydelse, eller som af andre grunde har været i myndighedernes søgelys.

Det er fortsat domstolene, der skal vurdere, om der er grundlag for at give den dømte et forbud, ligesom det er domstolene, der fastsætter forbuddets rækkevidde og varighed.

3. Direktør Jonas Christoffersen henviser i sit brev af 22. marts 2019 til Folketingets Retsudvalg til Institut for Menneskerettigheders høringssvar af 11. februar 2019.

I høringssvaret anbefaler Institut for Menneskerettigheder bl.a., at der i lovforslaget indsættes en adgang for politiet til i særlige tilfælde at meddele tilladelse til færden eller ophold i et område med inspiration i bestemmelsen i straffelovens § 79 a, stk. 3. Instituttet anbefaler endvidere, at forbud skal kunne indbringes for retten til fornyet domstolsprøvelse efter endt afsoning, og at forbuddet med rimelige mellemrum skal tages op til vurdering af indgrebets omfang og fortsatte nødvendighed. Instituttet anbefaler desuden, at forbud som udgangspunktet ikke skal meddeles uden tidsbegrænsning. Endelig anbefaler instituttet, at der indsættes et krav om forudgående eller efterfølgende retskendelse og et kvalificeret mistankekrav i forbindelse med politiets varetagelse af tilsynsopgaven, og at Justitsministeriet fremadrettet tilvejebringer oplysninger om sammenhængen mellem tilsynsbesøg efter straffelovens § 236 og efterfølgende sigtelser for overtrædelse af straffeloven mv.

Om de enkelte anbefalinger skal jeg bemærke følgende:

4. Det følger allerede i dag af straffelovens § 236, stk. 2, 1. pkt., at et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, ikke omfatter kontakt, ophold eller færden, som af særlige grunde må anses for beføjet. Lovforslaget ændrer ikke ved dette.

På den baggrund er der efter min opfattelse ikke behov for at indsætte en særskilt bestemmelse i lovforslaget om, at politiet i særlige tilfælde kan meddele den dømte tilladelse til færden eller ophold i et område.

5. Med lovforslaget nyaffattes straffelovens § 236, stk. 4, således, at forbud fremover som udgangspunktet skal gives indtil videre, dvs. uden tidsbegrænsning. Domstolene skal dog fortsat efter en konkret vurdering af karakteren af det begåede forhold og sagens øvrige omstændigheder, herunder den dømtes personlige forhold, kunne beslutte at tidsbegrænse forbuddet i 1-5 år. Det vil navnlig være relevant, når der er tale om mindre alvorlige lovovertrædelser, der ikke er begået mod børn, tiltalte ikke tidligere er dømt for lignende kriminalitet, og tiltaltes personlige forhold taler for, at forbuddet tidsbegrænses.

Det er vigtigt at understrege, at et tidsbegrænset forbud ikke indebærer, at forbuddet aldrig ophører. Det indebærer derimod, at forbuddet først ophører, når en domstol har vurderet, at der ikke længere er grund til at opretholde forbuddet.

I de tilfælde, hvor forbuddet er givet indtil videre, vil den dømte have mulighed for løbende at få prøvet forbuddet. Det gælder allerede i dag, at den dømte i disse tilfælde efter 5 års forløb regnet fra endelig dom kan forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om forbuddets opretholdelse for retten, jf. straffelovens § 236, stk. 6, 1. pkt. Hvis retten finder, at forbuddet helt eller delvis skal opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten efter 2 år, jf. straffelovens § 236, stk. 6, 2. pkt. Lovforslaget ændrer ikke herpå.

I forbindelse med, at den dømte gives et forbud, har domstolene endvidere pligt til at påse, at forbuddet, herunder dets varighed, ikke står i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af den pågældendes forhold, hensynet til dem, som forbuddet skal beskytte, og karakteren af det begåede forhold, jf. straffelovens § 236, stk. 5. Der gælder med andre ord et almindeligt proportionalitetsprincip. Lovforslaget ændrer heller ikke på dette.

På den baggrund er der efter min opfattelse ikke behov for at fastsætte yderligere regler om domstolsprøvelse af forbud.

Hvad angår forbud, som er givet før lovens ikrafttræden, henviser jeg til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 4.

7. Med hensyn til anbefalingen om, at der indsættes et krav om retskendelse og et kvalificeret mistankekrav i forbindelse med politiets tilsyn med dømte

seksualforbryderes overholdelse af forbud, henviser jeg til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1 og 7.

Som det fremgår af disse besvarelser, har det foreslåede tilsyn til formål at kontrollere, at den dømte overholder det forbud, som han eller hun er blevet givet i forbindelse med en dom for en seksualforbrydelse. Tilsynet har ikke karakter af efterforskning, da det ikke baserer sig på en konkret mistanke om et strafbart forhold. Hvis der imidlertid i forbindelse med tilsynet opstår en konkret mistanke om, at den dømte har begået et strafbart forhold, vil retsplejelovens bestemmelser om straffeprocessuelle tvangsindgreb skulle anvendes.

På den baggrund er der efter min opfattelse ikke anledning til at tilvejebringe oplysninger om sammenhængen mellem tilsyn med dømtes overholdelse af forbud efter straffelovens § 236 og efterfølgende sigtelser for overtrædelse af straffeloven mv.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Bjarke Gano
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1083391

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 5. april 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der indebærer, at politiet som led i gennemførelsen af tilsynet med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud kun med en retskendelse kan skaffe sig adgang til den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og foretage undersøgelse heraf, og endvidere kun med en retskendelse kan foretage undersøgelse af breve og andre papirer samt andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på undersøgelse af deres indhold, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?”

Svar:

1. Det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 9. april 2019 af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), at der principielt intet er til hinder for at fastsætte et krav om, at politiet i forbindelse med tilsynet med dømte seksualforbrydere skal indhente en retskendelse forud for iværksættelsen af undersøgelserne af den dømtes bolig, breve mv.

Et sådant krav vil dog kunne være til hinder for en effektiv og fleksibel tilrettelæggelse af tilsynet. Det bemærkes i den forbindelse, at der med lovforslaget er lagt op til, at tilsynet med bolig- og besøgsforbud skal gennemføres ved, at politiet opsøger den dømte i dennes bolig hver 14. dag eller en gang om måneden, alt efter om den dømte er i sexologisk behandling.

Hertil kommer, at det efter Justitsministeriets vurdering er tvivlsomt, om et krav om indhentelse af en retskendelse reelt vil bidrage til den dømtes retssikkerhed. Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om et lovbestemt tilsyn, som ikke baserer sig på en konkret mistanke om et strafbart forhold, som vil kunne efterprøves af domstolene. En eventuel domstolsprøvelse vil derfor navnlig kunne vedrøre, om den dømte er meddelt et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, og om gennemførelsen af tilsynet kan anses for nødvendig af hensyn til at sikre, at den dømte overholder dette forbud.

På den baggrund kan jeg ikke støtte et ændringsforslag, der indfører en bestemmelse om indhentelse af en retskendelse i forbindelse med iværksættelsen af undersøgelser af den dømtes bolig, breve mv.

I øvrigt rejser et ændringsforslag af den foreslåede karakter væsentlige spørgsmål i forhold til økonomien, som det ikke har været muligt at afklare inden for tidsfristen for besvarelsen af spørgsmålet.

2. Et ændringsforslag, som indebærer, at politiet som led i gennemførelsen af tilsynet med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud kun med en retskendelse kan skaffe sig adgang til den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og foretage undersøgelse heraf, og endvidere kun med en retskendelse kan foretage undersøgelse af breve og andre papirer og andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på undersøgelse af deres indhold, kan formuleres på følgende måde:

”Æ n d r i n g s f o r s l a g
til
lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere)
(L 173)

Af (...):

Til § 1

1. I den under *nr. 5* foreslåede affattelse af § 236, *stk. 8, 2. og 3. pkt.*, udgår »uden retskendelse«, og der indsættes efter 3. pkt.:
»Politiets anvendelse af indgreb som anført i 2. og 3. pkt. sker efter rettens kendelse, medmindre den dømte meddeler skriftligt samtykke til, at indgrebet foretages.«

Bemærkninger til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse har til formål at indføre et krav om retskendelse, hvis politiet som led i gennemførelsen af tilsyn med dømte seksualforbrydere mod den dømtes vilje vil skaffe sig adgang til den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og foretage undersøgelse heraf, eller vil foretage undersøgelse af breve og andre papirer og andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på at undersøge deres indhold.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at kompetencen til at beslutte, at politiet kan gennemføre undersøgelser af den dømtes bolig, breve mv., er

henlagt til retten, medmindre den dømte skriftligt giver samtykke til at indgrebet foretages. I så fald træffes beslutningen af politiet.

Retten kan ved kendelse bestemme, at politiet som led i tilsynet kan foretage en undersøgelse af den dømtes bolig og andre lokaliteter, som den dømte råder over, og at politiet i den forbindelse kan skaffe sig adgang til boligen mv. Kendelsen kan angå et bestemt tilsynsbesøg eller give politiet mulighed for at foretage flere tilsynsbesøg på vilkårlige tidspunkter inden for en nærmere angivet periode. Kendelsen kan omfatte alle lokaliteter på en adresse eller være begrænset til bestemte lokaliteter.

Retten kan endvidere tillade, at politiet kan foretage undersøgelse af breve og andre papirer og andre genstande, som den dømte råder over, og om nødvendigt medtage disse med henblik på undersøgelse af deres indhold.

Ved vurderingen af, om der er grundlag for at imødekomme politiets anmodning om retskendelse, vil retten navnlig kunne påse, at den dømte er meddelt et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, og at de indgreb, som anmodningen vedrører, anses for nødvendige af hensyn til at gennemføre tilsynet og dermed sikre, at den dømte overholder forbuddet.

Retten kendelse skal ledsages af grunde i overensstemmelse med den almindelige bestemmelse i retsplejelovens § 218, stk. 1, 1. pkt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.

En anmodning om retskendelse kan indgives i enhver retskreds, hvor oplysning i sagen må antages at kunne tilvejebringes. Det svarer til ordningen efter retsplejelovens § 694, stk. 1, om retsmøder under efterforskning.

Den dømte underrettes ikke om afholdelse af retsmøder med henblik på at opnå rettens kendelse, da dette vil hindre, at tilsynet gennemføres effektivt, uden at den dømte har mulighed for at indrette sig herpå. Politiet skal i forbindelse med undersøgelsen af den dømtes bolig, breve mv. på forlangende give den dømte adgang til at gøre sig bekendt med rettens kendelse og andre tilførsler til retsbogen.

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 23. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0064
Dok.: 1087786

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 10 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 10. april 2019.

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 10 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. april 2019 fra Institut for Menneskerettigheder om forslag til en formulering af tilsynsbestemmelsen, jf. L 173 - bilag 5.”

Svar:

1. Direktør for Institut for Menneskerettigheder, Jonas Christoffersen, fik den 4. april 2019 foretræde for Folketingets Retsudvalg.

I forlængelse heraf har Institut for Menneskerettigheder efter anmodning fra medlemmer af udvalget udarbejdet et forslag til, hvordan den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 236, stk. 8, om politiets tilsyn med dømte seksualforbrydere kan omformuleres, så bestemmelsen i højere grad beskytter borgernes retssikkerhed.

Institut for Menneskerettigheder foreslår navnlig, at det skal fremgå af bestemmelsen, at politiets undersøgelse af den dømtes bolig, breve og andre genstande mv. kun må foretages, hvis den dømte med rimelig grund er mistænkt for ikke at overholde et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, og hvis der foreligger en retskendelse. Det skal dog være muligt at foretage undersøgelsen uden retskendelse, hvis tilsynets øjemed ellers ville forspildes, eller hvis den dømte skriftligt meddeler samtykke.

2. Jeg kan ikke støtte forslaget fra Institut for Menneskerettigheder. Forslaget indebærer efter Justitsministeriets vurdering, at der i realiteten ikke vil være noget tilsyn med dømte seksualforbrydere, der har et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1.

Hvis der stilles et krav om, at der skal foreligge en konkret mistanke om, at den dømte har overtrådt sit forbud, og at der skal være indhentet en retskendelse, for at politiet kan undersøge den dømtes bolig, breve og andre genstande mv., vil reglerne i store træk svare til, hvad der allerede gælder i dag.

Politiet kan således allerede i dag efter retsplejeloven foretage ransagning af boliger, dokumenter, papirer mv., der tilhører en mistænkt, hvis den pågældende med rimelig grund mistænkes for en lovovertrædelse. Det kan f.eks. være en mistanke om, at en dømt seksualforbryder har overtrådt det forbud, han eller hun har fået efter straffelovens § 236, stk. 1. Afgørelsen

om ransagning træffes i sådanne tilfælde ved rettens kendelse, jf. retsplejelovens § 796, stk. 2.

Forslaget fra Institut for Menneskerettigheder ville således indebære, at retsplejelovens regler om ransagning i det store og hele overføres til det nye tilsyn med dømte seksualforbrydere.

Formålet med det nye tilsyn med dømte seksualforbrydere er imidlertid ikke at efterforske strafbare forhold men derimod at sikre, at politiet får mulighed for at holde øje med, at dømte seksualforbrydere overholder de forbud, de har fået – og dermed at sikre, at de ikke på ny forgriber sig på f.eks. børn.

Det foreslåede tilsyn omfatter som bekendt situationer, hvor en person ved dom er blevet fundet skyldig i en seksualforbrydelse, og hvor en domstol har vurderet, at der er en sådan *fare* for, at den dømte begår ny lignende kriminalitet, at der er behov for at pålægge vedkommende et forbud mod at opholde sig sammen med børn.

Hvis der i forbindelse med tilsynet skulle opstå en konkret mistanke om, at den dømte har begået et strafbart forhold (f.eks. har overtrådt sit forbud), så vil retsplejelovens bestemmelser om bl.a. indhentelse af retskendelse skulle iagttages.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er helt sædvanligt, at der gælder særlige retsgarantier, når en person er sigtet for et strafbart forhold.

3. En række triste sager har desværre vist, at de nuværende regler ikke har været gode nok til at sikre, at dømte seksualforbrydere med forbud ikke gentager deres forbrydelser.

Det kan vi som samfund ikke leve med.

Og derfor kan vi ikke forlade os på de regler, vi har i dag, hvor politiet på grundlag af en konkret mistanke kan foretage ransagning af mistænktes boliger mv.

Vi er nødt til at sætte hårdere ind, så vi sikrer, at dømte seksualforbrydere med forbud ikke begår ny kriminalitet. Det skylder vi ofrene for de frygtelige forbrydelser.

Jeg henviser i øvrigt til mine besvarelser af 9. april 2019 af spørgsmål nr. 1, 7 og 8 fra Folketingets Retsudvalg til lovforslag om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173).